

Riktlinjer

om tillsyn över hållbarhetsinformation

Innehållsförteckning

1	Tillämpningsområde	3
2	Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner	4
2.1	Hänvisningar till lagstiftning	4
2.2	Förkortningar	6
3	Syfte	11
4	Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter	12
4.1	Riktlinjernas status	12
4.2	Rapporteringskrav	12
5	Riktlinjer om tillsyn över hållbarhetsinformation	13
5.1	Grundläggande begrepp	13
5.2	Tillsynsutövarnas interna organisation	14
5.3	Urval	17
5.4	Granskning	20
5.5	Tillsynsåtgärder	23
5.6	Europeisk samordning	25

1 Tillämpningsområde

Målgrupp

1. Dessa riktlinjer gäller alla behöriga myndigheter som utövar tillsyn över hållbarhetsinformation enligt öppenhetsdirektivet (i egenskap av tillsynsmyndighet, se avsnitt 2.3 Definitioner).

Omfattning

2. Riktlinjerna gäller vid utövande av tillsyn över hållbarhetsinformation enligt artikel 24.4 i öppenhetsdirektivet för att säkerställa att hållbarhetsinformation som tillhandahålls av emittenter som har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet uppfyller kraven i öppenhetsdirektivet.
3. Med detta avses hållbarhetsinformation från emittenter som redan är noterade på en reglerad marknad. Det innefattar såväl emittenter från tredjeland som använder de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering som emittenter från tredjeland som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering som har förklarats likvärdiga med de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering.
4. Riktlinjerna är principbaserade och syftar till att fastställa tillsynen över hållbarhetsinformation och dess räckvidd i enlighet med öppenhetsdirektivet. I riktlinjerna beskrivs vad som bör utmärka tillsynsutövare, vilka urvalstekniker som ska tillämpas och andra aspekter i fråga om tillsynsmetoder, vilka typer av tillsynsåtgärder som tillsynsutövarna bör vidta och hur tillsynsverksamheten samordnas inom Esma.

Ikraftträdande

5. Dessa riktlinjer ska tillämpas vid tillsyn över hållbarhetsinformation som offentliggörs från och med den 1 januari 2025.

2 Hänvisningar till lagstiftning, förkortningar och definitioner

6. Om inte annat anges har de termer som används och definieras i öppenhetsdirektivet, redovisningsdirektivet och taxonomiförordningen samma betydelse i dessa riktlinjer. Vissa av de termer som definieras i öppenhetsdirektivet upprepas nedan för att underlätta hänvisningar. Dessutom tillämpas följande definitioner, lagstiftningsreferenser och förkortningar:

2.1 Hänvisningar till lagstiftning

Öppenhetsdirektivet	Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/109/EG av den 15 december 2004 om harmonisering av insynskraven angående upplysningar om emittenter vars värdepapper är upptagna till handel på en reglerad marknad och om ändring av direktiv 2001/34/EG ¹
Redovisningsdirektivet	Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/34/EU av den 26 juni 2013 om årsbokslut, koncernredovisning och rapporter i vissa typer av företag, om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/43/EG och om upphävande av rådets direktiv 78/660/EEG och 83/349/EEG ²
Europeiska standarder för hållbarhetsrapportering (ESRS)	Kommissionens delegerade förordningar som utfärdats i enlighet med artikel 29b och artikel 29c i redovisningsdirektivet
Taxonomiförordningen	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 av den 18 juni 2020 om inrättande av en ram för att underlätta hållbara investeringar och om ändring av förordning (EU) 2019/2088 ³
Den delegerade rättsakten om upplysningar	Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/2178 av den 6 juli 2021 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/852 genom specificering av

¹ EUT L 390, 31.12.2004, s. 38–57.

² EUT L 182, 29.6.2013, s. 19–76.

³ EUT L 198, 22.6.2020, s. 13–43.

innehållet i och presentationen av de upplysningar som ska lämnas av företag som omfattas av artikel 19a eller 29a i direktiv 2013/34/EU vad gäller miljömässigt hållbara ekonomiska verksamheter samt specificering av den metod som ska användas i syfte att fullgöra denna upplysningsskyldighet⁴

Direktivet om marknader för finansiella instrument (Mifid II)

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU⁵

Esmaförordningen

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1095/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/77/EG⁶

Direktivet om företagens hållbarhetsrapportering

Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2022/2464 av den 14 december 2022 om ändring av förordning (EU) nr 537/2014, direktiv 2004/109/EG, direktiv 2006/43/EG och direktiv 2013/34/EU vad gäller företagens hållbarhetsrapportering⁷

Direktivet om icke-finansiell rapportering

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/95/EU av den 22 oktober 2014 om ändring av direktiv 2013/34/EU vad gäller vissa stora företags och koncerners tillhandahållande av icke-finansiell information och upplysningar om mångfaldspolicy⁸

⁴ EUT L 443, 10.12.2021, s. 9–67.

⁵ EUT L 173, 12.6.2014, s. 349–496.

⁶ EUT L 331, 15.12.2010, s. 84–119.

⁷ EUT L 322, 16.12.2022, s. 15–80.

⁸ EUT L 330, 15.11.2014, s. 1–9.

2.2 Förkortningar

Esma	Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten
SRWG	Arbetsgruppen för hållbarhetsrapportering (Sustainability Reporting Working Group)
EU	Europeiska unionen

2.3 Definitioner

Tillsyn över hållbarhetsinformation	Tillsyn över hållbarhetsinformation, inklusive hållbarhetsrapportering enligt artikel 28d i öppenhetsdirektivet. Med tillsyn över hållbarhetsinformation avses framför allt att granska om hållbarhetsinformation har utarbetats i enlighet med ramverket för hållbarhetsinformation, att vidta lämpliga åtgärder om överträdelser upptäcks under tillsynsprocessen i enlighet med de regler som är tillämpliga enligt öppenhetsdirektivet och att vidta andra åtgärder som är relevanta för tillsynsändamål. I dessa riktlinjer har det engelska ordet "enforcement" översatts med "tillsyn", som det hänvisas till i artikel 28d i öppenhetsdirektivet, för att säkerställa överensstämmelse med den formulering som används i Esmas riktlinjer om tillsyn över finansiell information⁹.
Hållbarhetsinformation	Information som krävs enligt ramverket för hållbarhetsinformation
Emittent	En emittent enligt definitionen i artikel 2.1 d i öppenhetsdirektivet, med undantag av "fysiska personer"

⁹ [ESMA32-50-218](#) Riktlinjer om tillsyn över finansiell information, 4 februari 2020.

Reglerad marknad	En reglerad marknad enligt definitionen i artikel 4.1.21 i direktivet om marknader för finansiella instrument (Mifid II)
Tillsynsutövare	Nationell behörig myndighet
Ramverk för hållbarhetsinformation	Artiklarna 19a, 29a och 29d i redovisningsdirektivet tillsammans med de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering och artikel 8 i taxonomiförordningen tillsammans med den delegerade rättsakten om upplysningar
Överträdelse	Ett väsentligt utelämnande eller en väsentlig felaktighet i en emittents hållbarhetsinformation
Grön målning	Förfarande där hållbarhetsrelaterade utlåtanden, deklARATIONER, åtgärder eller meddelanden inte på ett tydligt och rättvist sätt återspeglar den underliggande hållbarhetsprofilen hos en enhet, en finansiell produkt eller finansiella tjänster. Ett sådant förfarande kan vara vilseledande för konsumenter, investerare eller andra marknadsaktörer ¹⁰
Hemmedlemsstat	Hemmedlemsstaten enligt definitionen i artikel 2.1 i) i öppenhetsdirektivet
Marknadsoperatör	En marknadsoperatör enligt definitionen i artikel 4.1.18 i direktivet om marknader för finansiella instrument (Mifid II)
Oväsentlig avvikelse	Ett oväsentligt utelämnande eller en oväsentlig felaktighet i en emittents hållbarhetsinformation
Särskild rättelse	Information som utfärdas av en tillsynsutövare eller en emittent, på initiativ eller begäran av en tillsynsutövare, för att offentliggöra en överträdelse avseende en viss post eller vissa poster i hållbarhetsinformation som redan har offentliggjorts

¹⁰ Gemensam definition från de europeiska tillsynsmyndigheterna, offentliggjord i lägesrapporten [ESMA30-1668416927-2498](#) Progress Report on Greenwashing – Response to the European Commission’s request for input on “greenwashing risks and the supervision of sustainable finance policies”, den 31 maj 2023, punkt 13 med de viktigaste kännetecknen för grön målning förtecknade i punkt 14. Se även [ESMA36-287652198-2699](#) – Final Report on Greenwashing.

och, såvida detta inte är praktiskt omöjligt, den rättade informationen

Dubbel väsentlighet

Dubbel väsentlighet har två dimensioner: inverkansväsentlighet och finansiell väsentlighet. En hållbarhetsfråga uppfyller kriteriet för dubbel väsentlighet om den är väsentlig ur ett inverkansperspektiv eller ett finansiellt perspektiv eller båda. Definitionerna av "finansiell väsentlighet", "inverkansväsentlighet" och "hållbarhetsfrågor" fastställs i de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering.

Typer av urval

Riskbaserat urval

När en tillsynsutövare identifierar emittenter vars hållbarhetsinformation uppfyller vissa riskkriterier och granskar hållbarhetsinformationen för alla eller vissa av dessa emittenter

Rotationsbaserat urval

När en tillsynsutövare väljer ut en emittents hållbarhetsinformation för granskning vid ett tillfälle inom en viss period

Slumpmässigt urval

När en tillsynsutövare väljer ut en emittents hållbarhetsinformation för granskning från en bredare grupp av emittenter utan hänvisning till hållbarhetsinformationens riskprofil eller till den senaste granskningen av emittentens hållbarhetsinformation, så att alla emittenter kan väljas ut med lika stor sannolikhet

Typer av granskning

Interaktiv fullständig granskning av hållbarhetsinformation

En tillsynsutövers utvärdering av hela innehållet i en emittents hållbarhetsinformation för att identifiera frågor/områden som enligt tillsynsutövaren behöver analyseras ytterligare, och tillsynsutövers efterföljande bedömning av huruvida hållbarhetsinformationen om dessa frågor/områden stämmer överens med ramverket för hållbarhetsinformation. Vid den interaktiva fullständiga granskningen förekommer interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval

Interaktiv riktad granskning av hållbarhetsinformation

av de granskningsförfaranden som genomförts och den information som lämnats av emittenten drar tillsynsutövaren slutsatser om huruvida det förekommer överträdelser med avseende på de frågor/områden som analyserats.

En tillsynsutövars bedömning av huruvida fördefinierade frågor/områden i en emittents hållbarhetsinformation stämmer överens med ramverket för hållbarhetsinformation. Vid den interaktiva riktade granskningen förekommer interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval av de granskningsförfaranden som genomförts och den information som lämnats av emittenten drar tillsynsutövaren slutsatser om huruvida det förekommer överträdelser med avseende på de fördefinierade frågor/områden som analyserats.

Skrivbordsbaserad fullständig granskning av hållbarhetsinformation

En tillsynsutövars utvärdering av hela innehållet i en emittents hållbarhetsinformation för att identifiera frågor/områden som enligt tillsynsutövaren behöver analyseras ytterligare, och tillsynsutövars efterföljande bedömning av huruvida hållbarhetsinformationen om dessa frågor/områden stämmer överens med ramverket för hållbarhetsinformation. Vid den skrivbordsbaserade fullständiga granskningen förekommer ingen interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval av de granskningsförfaranden som genomförts drar tillsynsutövaren slutsatser om huruvida det finns tecken på överträdelser med avseende på den hållbarhetsinformation som analyserats.

Skrivbordsbaserad riktad granskning av hållbarhetsinformation

En tillsynsutövars bedömning av huruvida fördefinierade frågor/områden i en emittents hållbarhetsinformation stämmer överens med ramverket för hållbarhetsinformation. Vid den skrivbordsbaserade riktade granskningen förekommer ingen interaktion mellan tillsynsutövaren och emittenten. På grundval av de granskningsförfaranden som genomförts drar

tillsynsutövaren slutsatser om huruvida det finns tecken på överträdelser med avseende på de fördefinierade frågor/områden som analyserats.

3 Syfte

7. Dessa riktlinjer grundar sig på artikel 28d i öppenhetsdirektivet och artikel 16 i Esmaförordningen. Syftet med riktlinjerna är att fastställa en konsekvent, ändamålsenlig och effektiv tillsynspraxis och säkerställa en gemensam, enhetlig och konsekvent tillämpning av artikel 24.4 i öppenhetsdirektivet när det gäller införandet av en hållbarhetsförklaring i den förvaltningsberättelse (artikel 4.1 och 4.2 b i öppenhetsdirektivet) som ska utarbetas av emittenter som har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet. Riktlinjerna syftar särskilt till att säkerställa att tillsynsutövarna genomför sin tillsyn av hållbarhetsinformation på ett enhetligt sätt och att denna tillsyn i hög grad liknar den tillsyn som görs när det gäller finansiell information. Riktlinjerna hjälper tillsynsutövare att upptäcka möjliga överträdelser i emittenternas hållbarhetsinformation, till exempel när det gäller grön målning. Ramverket för hållbarhetsinformation gäller även för företag som inte är noterade på reglerade marknader, men dessa riktlinjer är endast tillämpliga på tillsynen av börsnoterade företag.

4 Efterlevnads- och rapporteringsskyldigheter

4.1 Riktlinjernas status

8. Enligt artikel 16.3 i Esmaförordningen ska behöriga myndigheter med alla tillgängliga medel söka följa dessa riktlinjer.
9. De behöriga myndigheter som omfattas av dessa riktlinjer bör följa dem genom att införliva dem i sina nationella rättsliga ramar och/eller tillsynsramar, utifrån vad som är lämpligt.

4.2 Rapporteringskrav

10. Inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk ska de behöriga myndigheter som omfattas av riktlinjerna anmäla till Esma om de i) följer, ii) inte följer men avser att följa eller iii) inte följer och inte avser att följa riktlinjerna.
11. Om riktlinjerna inte följs ska behöriga myndigheter också inom två månader efter det att riktlinjerna har offentliggjorts på Esmas webbplats på alla officiella EU-språk meddela Esma om skälen till att de inte följer riktlinjerna.
12. En mall för anmälan finns på Esmas webbplats. Så snart mallen har fyllts i ska den översändas till Esma.

5 Riktlinjer för tillsyn över hållbarhetsinformation

5.1 Grundläggande begrepp

Riktlinje 1: Syftet med tillsyn

13. **Syftet med tillsyn över hållbarhetsinformation är att bidra till en konsekvent tillämpning av ramverket för hållbarhetsinformation och därmed till öppenhet när det gäller hållbarhetsinformation. Detta kommer att bidra till att göra hållbarhetsinformationens status jämförbar med den finansiella informationens status. Genom att utöva tillsyn över hållbarhetsinformation bidrar tillsynsutövare till att skydda investerare, främja tilltron till marknaden och undvika regelarbitrage.**
14. För att göra det möjligt att jämföra hållbarhetsinformation från olika emittenter är det viktigt att denna information bygger på en konsekvent tillämpning av ramverket för hållbarhetsinformation, så att likartade faktauppgifter och omständigheter motsvaras av likartade upplysningar i den utsträckning som krävs enligt ramverket för hållbarhetsinformation.
15. För att säkerställa att tillsynen över hållbarhetsinformation genomförs på ett liknande sätt inom hela unionen bör tillsynsutövare göra samma tolkning av principerna i dessa riktlinjer och av ramverket för hållbarhetsinformation.
16. Utövandet av tillsyn över hållbarhetsinformation innebär att hållbarhetsinformation granskas för att bedöma om den stämmer överens med ramverket för hållbarhetsinformation. En tillsynsutövars arbete skiljer sig från en revision eller ett bestyrkandeuppdrag till omfattningen, eftersom det bygger på en prioritetsbaserad granskning där tillsynsutövaren, efter genomgång av hållbarhetsinformationen och övervakning av emittenter och marknader, väljer ut vissa områden för ytterligare granskning. Även målet med en tillsynsutövars arbete skiljer sig från en revision eller bestyrkandeuppdrag, eftersom tillsynsutövaren inte avger något yttrande med en positiv eller negativ försäkras om hållbarhetsinformationen. I stället bör tillsynsutövaren, på grundval av den information som samlats in och de granskningsförfaranden som genomförts i enlighet med riktlinjerna 8 och 9, kunna dra slutsatsen om överträdelser av ramverket för hållbarhetsinformation har upptäckts i förhållande till de frågor/områden som har bedömts. Vidare granskar tillsynsutövaren i stor utsträckning information som redan har varit föremål för bestyrkande med begränsad eller rimlig säkerhet och offentliggjorts, medan revisorn/den oberoende leverantören av kvalitetsgranskningstjänster granskar hållbarhetsinformationen när den förbereds för offentliggörande.
17. För att tillsynen över hållbarhetsinformation ska vara effektiv bör tillsynsutövare, om överträdelser av ramverket för hållbarhetsinformation upptäcks, vidta lämpliga

åtgärder i enlighet med dessa riktlinjer för att säkerställa att information som utarbetats i enlighet med ramverket för hållbarhetsinformation tillhandahålls vid behov. Tillsynsutövare bör agera på ett enhetligt sätt om de upptäcker överträdelser av ramverket för hållbarhetsinformation.

18. Syftet med detta är inte bara att främja en konsekvent tillämpning av ramverket för hållbarhetsinformation, vilket bidrar till en effektivt fungerande inre marknad, som också är viktigt för den finansiella stabiliteten, utan även till att undvika regelarbitrage.
19. Tillsynsutövare kan även sträva efter att främja efterlevnaden genom att utfärda varningar och andra publikationer för att hjälpa emittenter att utarbeta sin hållbarhetsförklaring i enlighet med ramverket för hållbarhetsinformation och genom att vid behov ha regelbundna dialoger med emittenter, revisorer/oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster eller användare av hållbarhetsinformationen. En sådan dialog gör det möjligt för tillsynsutövare att få relevant information om marknadsutvecklingen, diskutera aktuella eller framtida frågor rörande tillämpningen av ramverket för hållbarhetsinformation samt utbyta informella synpunkter och rekommendationer. Om inte annat anges av tillsynsutövarna utgör sådana dialoger inte en del av ett förfarande för förhandsgodkännande (se riktlinje 10).

5.2 Tillsynsutövarnas interna organisation

Riktlinje 2: Rutiner för att säkerställa ett effektivt tillsynsförfarande

20. **Tillsynsutövare bör säkerställa att tillsynen över hållbarhetsinformation utövas på ett effektivt sätt. De bör därför ha tillräckligt med personal och tillräckliga ekonomiska resurser för att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt samt nödvändiga befogenheter i enlighet med artikel 24.4 i öppenhetsdirektivet. Personalen bör besitta yrkesskicklighet, ha erfarenhet av ramverket för hållbarhetsinformation och kunna bedöma samspelet mellan hållbarhetsinformation och finansiell information. De bör vara tillräckligt många i förhållande till hur många emittenter som är föremål för tillsyn över hållbarhetsinformation, deras utmärkande drag, komplexiteten i deras hållbarhetsförklaringar samt deras förmåga att tillämpa det relevanta ramverket för hållbarhetsinformation. Om tillsynsutövare delegerar uppgifter som rör tillsynen över hållbarhetsinformation i enlighet med artikel 24.2 i öppenhetsdirektivet bör den delegerade enheten övervakas av tillsynsutövaren och vara ansvarig inför den.**
21. För att säkerställa en effektiv tillsyn över hållbarhetsinformation bör tillsynsutövarna ha tillräckliga resurser. När det gäller hur stor personalstyrka som krävs är det viktigt att hänsyn tas till antalet emittenter som är föremål för tillsyn, hållbarhetsinformationens komplexitet samt i vilken utsträckning de som utarbetar hållbarhetsinformationen och revisorerna/de oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster kan tillämpa

ramverket för hållbarhetsinformation.¹¹ Sannolikheten för att en emittent väljs ut för granskning, och den utsträckning i vilken denna granskning ska utföras, bör vara sådan att den inte begränsas av bristande resurser, eftersom detta kan ge upphov till regelarbitrage.

22. Tillsynsutövare bör ha tillräckliga ekonomiska resurser för att ha tillgång till den personal och de tjänster som krävs för att utöva tillsyn över hållbarhetsinformation. De ekonomiska resurserna bör dessutom vara tillräckligt stora för att säkerställa att personalen har den yrkesskicklighet och erfarenhet som krävs.
23. Tillsynsutövare bör ha de befogenheter som krävs för att utföra sina tillsynsuppgifter på ett effektivt sätt i enlighet med artikel 24.4 i öppenhetsdirektivet.
24. Om en tillsynsutövare delegerar uppgifter i samband med tillsynen över hållbarhetsinformation i enlighet med artikel 24.2 i öppenhetsdirektivet ligger det slutliga ansvaret för tillsynen, däribland att inrätta och upprätthålla en lämplig tillsynsprocess, hos tillsynsutövaren.

Riktlinje 3: Hållbarhetsinformation som utarbetats enligt likvärdiga krav på hållbarhetsrapportering i tredjeland

25. **Vid tillsyn över hållbarhetsinformation som utarbetats enligt likvärdiga krav på hållbarhetsrapportering i tredjeland, i enlighet med de tillämpliga bestämmelserna i öppenhetsdirektivet, bör tillsynsutövare se till att de har tillgång till personal med lämplig kompetens eller på annat sätt samordna tillsynen över hållbarhetsinformation med Esma och andra tillsynsutövare för att säkerställa att de har tillräckliga resurser och expertkunskaper. Tillsynsutövare bör diskutera tillsynen över hållbarhetsinformation som utarbetats enligt likvärdiga krav på hållbarhetsrapportering i tredjeland med Esma för att säkerställa en enhetlig behandling av sådan hållbarhetsinformation.**
26. I enlighet med öppenhetsdirektivet ska tillsyn över hållbarhetsinformation från emittenter i tredjeland utövas av tillsynsutövaren i hemmedlemsstaten. I sådana fall kan emittentens hållbarhetsinformation, förutsatt att villkoren i artikel 23 i

¹¹ På grund av infasningsbestämmelserna i direktivet om företagens hållbarhetsrapportering och de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering kommer tillsynsutövarna sannolikt att behöva mindre personalresurser (främst när det gäller kompetens och antalet anställda) under 2025 än efterföljande år. Behovet av personal kommer gradvis att öka i takt med att fler emittenter blir skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet och efterhand som alla upplysningskrav i de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering blir tillämpliga. Tillsynsutövarna kommer inledningsvis att ha begränsad erfarenhet av de europeiska säkerhetsstandarderna, men denna erfarenhet kommer att öka från och med 2025. Framför allt kommer det första året med tillsyn över hållbarhetsinformation enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering och de europeiska standarderna för hållbarhetsrapportering att förbättra tillsynsutövarnas förmåga att bedöma vilka resurser de behöver för att fullgöra sitt uppdrag. Detta kan leda till ändringar av de bedömningar som tillsynsutövarna gjorde före den första tillämpningen av riktlinjerna, vilket i sin tur kan leda till att de enheter som är ansvariga för tillsyn över hållbarhetsinformation måste anpassas. Till exempel kan tillsynsutövare som inte hade befogenhet att utöva tillsyn över innehållet i den icke-finansiella informationen enligt direktivet om icke-finansiell rapportering få nya befogenheter att utöva tillsyn över hållbarhetsinformation enligt direktivet om företagens hållbarhetsrapportering.

öppenhetsdirektivet är uppfyllda, utarbetas enligt de krav på hållbarhetsrapportering i tredjeland som har förklarats vara likvärdiga med ramverket för hållbarhetsinformation. Dessa riktlinjer gäller även tillsyn över hållbarhetsinformation från emittenter i tredjeland som omfattas av krav på hållbarhetsrapportering som har förklarats vara likvärdiga på detta sätt.

27. I sådana fall, om tillsynsutövaren konstaterar att det inte är effektivt eller möjligt att själv utöva tillsyn över hållbarhetsinformationen, kan tillsynsutövaren efter överenskommelse delegera uppgiften att kontrollera om hållbarhetsinformationen har utarbetats i enlighet med likvärdiga krav på hållbarhetsrapportering i tredjeland till en annan tillsynsutövare eller till en centraliserad grupp som Esma inrättat på tillsynsutövarns begäran. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 28.3 i Esmaförordningen ligger ansvaret för tillsynsbeslutet alltid hos tillsynsutövaren i hemmedlemsstaten.
28. Enligt öppenhetsdirektivet får medlemsstaterna ingå samarbetsavtal som föreskriver informationsutbyte med behöriga myndigheter eller organ i tredjeland som enligt sin respektive lagstiftning får utföra någon av de uppgifter som enligt detta direktiv tilldelas de behöriga myndigheterna.

Riktlinje 4: Oberoende ställning

29. **Tillsynsutövare bör säkerställa att de är tillräckligt oberoende i förhållande till statliga aktörer, emittenter, innehavare av värdepapper, revisorer/oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, andra marknadsaktörer, reglerade marknadsoperatörer och andra intressenter. Att vara oberoende i förhållande till statliga aktörer innebär att statliga aktörer inte kan påverka tillsynsutövarnas beslut på ett otillbörligt sätt. Oberoende i förhållande till emittenter, innehavare av värdepapper, revisorer/oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, andra marknadsaktörer och andra intressenter bör bland annat uppnås genom etiska uppförandekoder och genom sammansättningen av tillsynsutövarns styrelse.**
30. För att säkerställa att investerare ges lämpligt skydd och för att undvika regelarbitrage är det viktigt att tillsynsutövaren inte utsätts för otillbörlig påverkan av vare sig medlemmar av det politiska systemet eller av emittenter och deras revisorer/oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, innehavare av värdepapper, andra marknadsaktörer och andra intressenter. Tillsynsansvaret bör inte delegeras till marknadsoperatörer, eftersom detta skulle skapa intressekonflikter på grund av att de emittenter som är föremål för tillsyn samtidigt är kunder till marknadsoperatörerna.
31. Tillsynsutövare bör inte utsättas för otillbörlig påverkan från statliga aktörer när de fattar beslut inom ramen för tillsynsprocessen, oavsett om det rör sig om

förhandstillsyn eller efterhandstillsyn över hållbarhetsinformation. Dessutom bör det inte vara möjligt att genom ett regeringsingripande ändra sammansättningen av tillsynsutövarns styrelse eller andra beslutsfattande organ innan den period för vilken tillsynsutövarna har utsetts har löpt ut, såvida inte särskilda omständigheter gör att sådana åtgärder är nödvändiga, eftersom detta kan leda till en mindre oberoende tillsynsprocess.

32. När det gäller oberoende i förhållande till emittenter, innehavare av värdepapper, revisorer/oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster, andra marknadsaktörer och andra intressenter, bör tillsynsutövare undvika faktiska, potentiella eller upplevda intressekonflikter genom att vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa tillräckligt oberoende, däribland, men inte begränsat till, följande:
- a. Fastställa etiska uppförandekoder för dem som deltar i tillsynsprocessen.
 - b. Införa karensperioder.
 - c. Kräva bevis på att personal som deltar i tillsynen över hållbarhetsinformation inte bryter mot några krav på oberoende genom förbindelser med antingen emittenten eller det berörda revisionsföretaget/den oberoende leverantören av kvalitetsgranskningstjänster.
 - d. Säkerställa att företrädare för emittenterna och revisorerna/de oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster inte, vare sig tillsammans eller enskilt, kan ha en majoritet av rösterna i tillsynsutövarns beslutsfattande organ.

5.3 Urval

Riktlinje 5: En blandad urvalsmodell

33. **Tillsynen grundas vanligtvis på ett urval. Urvalet bör grundas på en blandmodell där en riskbaserad ansats kombineras med en rotationsansats och en slumpmässig ansats. Vid en riskbaserad ansats bör hänsyn tas till risken för en överträdelse och hur överträdelsen påverkar finansmarknaderna.**
34. Urvalsmodellerna bör formaliseras och baseras på en kombination av en riskbaserad ansats, ett slumpmässigt urval och rotation. En renodlat riskbaserad ansats skulle innebära att de emittenter som inte uppfyller de riskkriterier som fastställts av tillsynsutövaren aldrig blir föremål för granskning. Det bör alltid finnas en möjlighet att välja ut en emittent för granskning. Ett renodlat slumpmässigt system skulle kunna innebära att emittenter med hög risk inte väljs ut på regelbunden basis. Detsamma gäller vid en renodlad rotationsansats. Vid ett sådant förfarande skulle emittenten

dessutom kunna beräkna när dess hållbarhetsförklaring troligen väljs ut för granskning.

35. Vid användning av det riskbaserade urvalet tas hänsyn till emittentens specifika situation och särdrag, till exempel när det gäller vilka sektorer och geografiska områden emittenten är verksam i. I allmänhet anses det mer sannolikt att överträdelser i hållbarhetsinformation upptäcks om man använder ett riskbaserat urval än om man använder ett rotationsbaserat och slumpmässigt urval. Därför bör tillsynsutövarna använda en riskbaserad ansats för att välja ut minst 50 procent av de emittenter vars hållbarhetsinformation de granskar. Omvänt bör andelen emittenter som väljs ut på grundval av ett rotationsbaserat och slumpmässigt urval i genomsnitt vara högst 50 procent, där det rotationsbaserade urvalet står för den största andelen och det slumpmässiga utgör en liten andel av urvalet.
36. Om tillsynsutövaren väljer att integrera sitt riskbaserade urval av emittenter vars hållbarhetsinformation ska granskas med det riskbaserade urvalet av emittenter vars finansiella information ska granskas, bör tillsynsutövaren se till att urvalsmodellen är balanserad, så att det finns en reell risk att de emittenter som väljs ut för riskbaserade granskningar av hållbarhetsinformation faktiskt har begått överträdelser i sin hållbarhetsinformation.
37. Fastställandet av risk bör baseras på en kombination av sannolikheten för överträdelser i emittentens hållbarhetsinformation och en överträdelser potentiella inverkan på finansmarknaderna. När risken för överträdelser fastställs ska urvalsmodellerna i förekommande fall utgå från ramverket för hållbarhetsinformation och väsentlighetsprincipen i enlighet med riktlinje 13. Hänsyn bör tas till hållbarhetsförklaringens komplexitet. Tillsynsutövaren bör även ta hänsyn till emittentens riskprofil, inbegripet dess ledning samt, så långt det är möjligt, till
 - a. ledningens etiska standarder,
 - b. ledningens erfarenhet av att tillämpa, och deras förmåga eller vilja att tillämpa, ramverket för hållbarhetsinformation på ett korrekt sätt,
 - c. den erfarenhet som emittentens revisorer/oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster har när det gäller ramverket för hållbarhetsinformation.
38. Samtidigt som stora emittenter i regel måste hantera mer komplexa rapporteringsfrågor kan mindre och/eller nya emittenter ha mindre resurser och mindre erfarenhet av att utarbeta hållbarhetsinformation.
39. Om indikationer på överträdelser har noterats av revisorerna/de oberoende leverantörerna av kvalitetsgranskningstjänster, antingen i deras rapporter eller på

annat sätt, eller av tillsynsorgan, bör detta i normala fall leda till en granskning av ett urval av hållbarhetsinformationen. Om däremot revisorn/den oberoende leverantören av kvalitetsgranskningstjänster har lämnat ett oförändrat¹² (begränsat eller rimligt) bestyrkande bör detta inte tas som bevis på att det inte finns någon risk för en överträdelse. Välgrundade klagomål som efter en preliminär granskning innehåller konkreta indikationer på överträdelser och förefaller vara tillförlitliga bör i normala fall leda till en granskning av ett urval av hållbarhetsinformationen.

40. För att säkerställa att tillsynen av tillämpningen av de relevanta urvalskriterierna präglas av samstämmighet på europainivå bör tillsynsutövare ta hänsyn till de gemensamma tillsynsprioriteringar som tillsynsutövare och Esma tillsammans har identifierat.
41. Urvalsmodellerna bör följa Esmas vägledning om hållbarhetsinformation. Tillsynsutövarna bör diskutera de faktorer som används som en del av den nationella urvalsmetoden i SRWG och på så sätt bidra till urvalsmetodernas konvergens.

Riktlinje 6: Tidpunkt för urvalsmodell

42. **Tillsynsutövare bör välja ut emittenter för granskning tillräckligt ofta (dvs. årligen). Urvalsmodellen bör säkerställa att varje emittent granskas minst en gång under en period som fastställts av tillsynsutövaren i enlighet med Esmas vägledning om hållbarhetsinformation.**

Riktlinje 7: Urvalets omfattning

43. **Tillsynsutövare bör göra ett riskbaserat och slumpmässigt urval från hela gruppen av emittenter som är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet. Tillsynsutövare bör göra ett rotationsbaserat urval från en grupp av emittenter som utesluter de som redan granskats inom den period som tillsynsutövaren valt.**
44. I samband med urvalet bör tillsynsutövarna föra en förteckning över de emittenter inom tillsynsområdet som är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet.
45. Syftet med ett riskbaserat urval är att välja ut de emittenter vars hållbarhetsinformation mest sannolikt innehåller en överträdelse och för vilka en överträdelse skulle ha störst inverkan på finansmarknaderna. Ett riskbaserat urval bör därför alltid göras utifrån samtliga emittenter som är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet, inbegripet de emittenter som har granskats de senaste åren.

¹² [Proposed International Standard on Sustainability Assurance 5000 – General Requirements for Sustainability Assurance Engagements](#), International Auditing and Assurance Standards Board, 2 augusti 2023.

46. Syftet med det slumpmässiga urvalet är att säkerställa att emittenterna inte kan räkna ut när de kommer att granskas nästa gång. Därför bör ett slumpmässigt urval alltid göras bland samtliga emittenter som har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet, inbegripet emittenter som har granskats de senaste åren.
47. Syftet med ett rotationsbaserat urval är att säkerställa att alla emittenter som har värdepapper upptagna till handel på en reglerad marknad och som är skyldiga att offentliggöra hållbarhetsinformation enligt redovisningsdirektivet granskas minst en gång inom en fastställd period. När en emittent har granskats bör tillsynsutövaren därför inte inkludera den emittenten i den grupp från vilket ett rotationsbaserat urval görs förrän den period inom vilken tillsynsutövaren granskar alla emittenter i enlighet med riktlinje 6 har löpt ut.

5.4 Granskning

Riktlinje 8: Typer av granskning

48. **Tillsynsutövare bör fastställa det mest effektiva sättet att utöva tillsyn över hållbarhetsinformation. Inom ramen för arbetet med efterhandstillsyn över hållbarhetsinformation från emittenter som valts ut för granskning kan tillsynsutövare använda sig av**
- a. **interaktiva fullständiga granskningar,**
 - b. **interaktiva riktade granskningar,**
 - c. **skrivbordsbaserade fullständiga granskningar, och**
 - d. **skrivbordsbaserade riktade granskningar.**
49. **Interaktiva fullständiga granskningar bör i regel utgöra minst 33 procent av alla granskningar som genomförs under ett visst år eller omfatta minst 10 procent av det totala antalet emittenter under tillsynsutövarens tillsyn i början av året.**
50. Interaktiva granskningar innebär ett utbyte av information mellan emittenten och tillsynsutövaren om den hållbarhetsinformation som granskas. Interaktionen mellan emittenten och tillsynsutövaren kan exempelvis ske när tillsynsutövaren ställer frågor till emittenten, begär styrkande handlingar eller utför kontroller på plats. Tillsynsutövare bör kräva att nödvändig information lämnas oavsett om det finns indikationer på att kraven i ramverket för hållbarhetsinformation inte är uppfyllda. Tillsynsutövaren kan även kontakta emittentens revisor/oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster.

51. Interaktiva granskningar bör vara det primära förfarande som används för tillsynen av hållbarhetsinformation, och användningen av skrivbordsgranskningar bör därför vara begränsad. Att enbart använda sig av interaktiva riktade granskningar bör för övrigt inte anses tillräckligt för att uppfylla tillsynskraven.
52. Om en tillsynsutövare inte uppfyller något av de tröskelvärden som anges i punkt 49 inom ett visst år bör tillsynsutövaren kunna förklara varför de inte kunde uppfyllas.

Riktlinje 9: Granskningsprocessen

53. **En tillsynsutövares granskningsprocess bör syfta till att bedöma om emittenternas hållbarhetsinformation är förenlig med ramverket för hållbarhetsinformation. Tillsynsutövare bör dessutom i förekommande fall granska om den hållbarhetsinformation som ingår i hållbarhetsförklaringen är i överensstämmelse med informationen på andra ställen i årsredovisningen.**
54. En bedömning av huruvida hållbarhetsinformationen stämmer överens med ramverket för hållbarhetsinformation innebär inte att tillsynsutövaren ger emittenten en positiv eller negativ försäkran om att hållbarhetsinformationen stämmer överens med ramverket för hållbarhetsinformation, så som förklaras i riktlinje 1. Om tillsynsutövaren vid sin granskning kommer fram till att det finns en överträdelse eller en oväsentlig avvikelse enligt punkt 65 i riktlinje 12¹³, bör tillsynsutövaren emellertid använda sig av de tillsynsåtgärder som anges i punkt 64 i riktlinje 12¹⁴.
55. En tillsynsutövares slutsatser efter en granskning kan anta en av följande former:
- a. Efter en skrivbordsbaserad granskning:
 - i. Ett beslut om att det inte finns några tecken på överträdelser i hållbarhetsinformationen, eller med avseende på de frågor/områden av hållbarhetsinformationen som tillsynsutövaren analyserade, och att det därför inte behövs någon ytterligare granskning.
 - ii. I sällsynta fall när uppenbara överträdelser har konstaterats utan interaktion med emittenten, ett beslut om att tillsynsutövaren har upptäckt överträdelser i hållbarhetsinformationen och vilka tillsynsåtgärder som krävs för att hantera dessa överträdelser.

¹³ Riktlinje 12, punkt 65: "Om en oväsentlig avvikelse från ramverket för hållbarhetsinformation medvetet lämnas okorrigerad för att ge en viss bild av emittenten bör tillsynsutövaren vidta samma åtgärder som om det hade rört sig om en väsentlig avvikelse."

¹⁴ Riktlinje 12, punkt 64: "En tillsynsutövare bör, på eget initiativ, vidta de åtgärder som anges nedan. När en överträdelse upptäcks bör tillsynsutövaren skyndsamt vidta åtminstone en av följande åtgärder i enlighet med de överväganden som beskrivs i punkt 68: a) kräva att hållbarhetsförklaringen utfärdas på nytt, b) kräva en särskild rättelse eller c) kräva en rättelse i den framtida hållbarhetsförklaringen med en omräkning av jämförelsetalen i förekommande fall."

- b. Efter en interaktiv granskning:
- i. Ett beslut om att tillsynsutövaren inte har upptäckt några överträdelser med avseende på de frågor/områden av hållbarhetsinformationen som tillsynsutövaren har analyserat och att inga tillsynsåtgärder krävs.
 - ii. Ett beslut om att tillsynsutövaren har upptäckt överträdelser i hållbarhetsinformationen och vilka tillsynsåtgärder som krävs för att hantera dessa överträdelser.
56. Tillsynsutövare bör se till att granskningsförfarandena är tillräckliga för att tillsynsprocessen ska bli effektiv och att granskningen och dess slutsatser dokumenteras ordentligt.
57. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 55 a förväntas en tillsynsutövare som under en skrivbordsgranskning upptäcker potentiella överträdelser som inte anses vara uppenbara granska dessa överträdelser ytterligare genom att kontakta emittenten och, i förekommande fall, dennes revisorer med frågor. Detta skulle sedan leda till en ny kategorisering av granskningen som en interaktiv granskning. Tillsynsutövaren kan även kontakta emittentens revisor/oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster.

Riktlinje 10: Förhandsgodkännande

58. **Om förhandsgodkännande tillåts bör detta ingå som ett led i den formella processen och endast beviljas efter att emittenten och dennes revisor/oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster har lämnat en tydlig ståndpunkt om den berörda hållbarhetsinformationen.**
59. Tillsyn över hållbarhetsinformation utgår vanligtvis från offentliggjord hållbarhetsinformation. Till sin natur är detta således en verksamhet som utförs i efterhand i enlighet med det granskningsförfarande som anges i riktlinjerna 8 och 9, och som tillämpas på den hållbarhetsinformation som valts på grundval av de kriterier som fastställs för de urvalsmetoder som anges i riktlinjerna 5, 6 och 7.
60. Vissa tillsynsutövare har emellertid väl utbyggda system för förhandsgodkännande där emittenter kan få ett tillsynsbeslut i förväg, dvs. innan de offentliggör den relevanta hållbarhetsinformationen. Särskilda villkor bör vara uppfyllda när tillsynsutövare använder sig av förhandsgodkännande. Framför allt bör emittenten och dennes revisor/oberoende leverantör av kvalitetsgranskningstjänster ha en tydlig ståndpunkt i de frågor/områden i hållbarhetsinformationen för vilka förhandsgodkännande söks, eftersom detta gör det möjligt att grunda ett beslut om förhandsgodkännande på samma grad av information som ett efterhandsbeslut. På så sätt undviker man att beslut om förhandsgodkännande blir allmänna tolkningar.

61. Förhandsgodkännande bör ingå som ett led i en formell process, vilket innebär att tillsynsutövaren fattar ett riktigt beslut på samma sätt som vid ett efterhandsbeslut. Tillsynsutövaren bör följaktligen inte ändra sin uppfattning efter det att hållbarhetsinformationen har offentliggjorts, såvida inte fakta och omständigheter har ändrats från det att tillsynsutövaren gav uttryck för sin uppfattning och fram till det att hållbarhetsinformationen utfärdas, eller om det finns andra starka skäl att byta uppfattning. Detta hindrar inte att tillsynsutövare och emittenter och deras revisorer/oberoende leverantörer av kvalitetsgranskningstjänster diskuterar andra aspekter av hållbarhetsinformationen så länge detta inte resulterar i ett formellt beslut.

Riktlinje 11: Kvalitetsgranskning

62. **För att säkerställa att de granskningsförfaranden som har använts och de slutsatser som följer av dessa är robusta, bör tillsynsutövare införa kvalitetsgranskningar av de utförda granskningarna.**
63. Kvalitetsgranskningar bör utföras av personal som har relevant erfarenhet av och sakkunskap om ramverket för hållbarhetsinformation och de rapporteringsfrågor som granskas. Resultaten av kvalitetsgranskningarna bör också diskuteras bland personal som har sådan erfarenhet och sakkunskap.

5.5 Tillsynsåtgärder

Riktlinje 12: Val av tillsynsåtgärd

64. **En tillsynsutövare bör, på eget initiativ, vidta de åtgärder som anges nedan. När en överträdelse upptäcks bör tillsynsutövaren skyndsamt vidta åtminstone en av följande åtgärder i enlighet med de överväganden som beskrivs i punkt 68:**
- a. **Kräva att hållbarhetsförklaringen utfärdas på nytt.**
 - b. **Kräva en särskild rättelse.**
 - c. **Kräva en rättelse i den framtida hållbarhetsförklaringen med en omräkning av jämförelsetalen i förekommande fall.**
65. **Om en oväsentlig avvikelse från ramverket för hållbarhetsinformation medvetet lämnas okorrigerad för att ge en viss bild av emittenten bör tillsynsutövaren vidta samma åtgärder som om det hade rört sig om en väsentlig avvikelse.**
66. **Om en oväsentlig avvikelse från ramverket för hållbarhetsinformation upptäcks, men det finns betydande risk för att avvikelsen kan bli väsentlig i framtiden, bör tillsynsutövaren informera emittenten om avvikelsen.**

67. **Liknande åtgärder bör vidtas när liknande överträdelser upptäcks, efter att hänsyn har tagits till hur väsentlig överträdelsen är.**
68. När tillsynsutövare beslutar vilka typer av åtgärder som ska vidtas bör de ta hänsyn till följande:
- a. Med förbehåll för tillsynsutövarens befintliga befogenheter, och i överensstämmelse med riktlinje 1, bör det slutliga målet vid valet mellan att kräva att hållbarhetsförklaringen utfärdas på nytt eller kräva en särskild rättelse vara att bästa möjliga information tillhandahålls. En bedömning bör göras av huruvida den ursprungliga hållbarhetsförklaringen och en särskild rättelse ger användarna den tydlighet som krävs eller huruvida ett nytt utfärdande av hållbarhetsförklaringen är den bästa lösningen.
 - b. Vid valet mellan att antingen kräva en rättelse i den framtida hållbarhetsförklaringen eller att en särskild rättelse offentliggörs och att en ny hållbarhetsförklaring utfärdas vid ett tidigare tillfälle bör olika faktorer övervägas, nämligen
 - i. tidpunkten för beslutet: om beslutet tidsmässigt ligger väldigt nära offentliggörandet av nästa hållbarhetsförklaring kan en rättelse i den framtida hållbarhetsförklaringen vara lämplig,
 - ii. beslutets natur och dess omständigheter: om korrekt information har offentliggjorts när beslutet har fattats kan tillsynsutövaren välja att göra en rättelse i den framtida hållbarhetsförklaringen.
69. Om tillsynsutövaren beslutar att kräva en rättelse i den framtida hållbarhetsförklaringen bör skälet till valet av denna tillsynsåtgärd tydligt anges i tillsynsutövarens slutsats.

Riktlinje 13: Väsentlighet

70. **När väsentligheten av ett utelämnande eller en felaktighet fastställs i samband med tillsyn över hållbarhetsinformation bör detta, i tillämpliga fall, bedömas med beaktande av den del av ramverket för hållbarhetsinformation som användes vid utarbetandet av hållbarhetsinformationen.**
71. Om ramverket för hållbarhetsinformation bygger på ett dubbelt väsentlighetsperspektiv bör detta ligga till grund för tillsynsutövarens bedömning av väsentligheten hos ett utelämnande eller en felaktighet.

Riktlinje 14: Uppföljningar

72. **Tillsynsutövare bör säkerställa att emittenter agerar på lämpligt sätt på de åtgärder som vidtas mot dem.**

73. Eftersom överträdelser per definition kan påverka de beslut som fattas på grundval av hållbarhetsinformation är det viktigt att den rättade informationen offentliggörs i god tid, såvida detta inte är praktiskt omöjligt. När åtgärd a) eller b) som anges i riktlinje 12 vidtas bör därför den relevanta hållbarhetsinformationen och de åtgärder som vidtagits göras tillgängliga direkt av emittenten och/eller tillsynsutövaren, såvida det inte är praktiskt omöjligt.

5.6 Europeisk samordning

Riktlinje 15: Gemensamma europeiska tillsynsprioriteringar

74. **För att se till att tillsynen präglas av en hög harmoniseringsnivå bör tillsynsutövare diskutera och utbyta erfarenheter om tillämpningen och tillsynen av ramverket för hållbarhetsinformation under mötena i SRWG. På grundval av detta bör tillsynsutövare, under samordning av Esma, årligen identifiera gemensamma tillsynsprioriteringar.**
75. För att se till att tillsynen präglas av en hög harmoniseringsnivå har Esma inrättat SRWG i vilken alla tillsynsutövare bör delta som medlemmar.
76. För att främja samstämmighet i tillsynen bör tillsynsutövare, under samordning av Esma, identifiera gemensamma rapporteringsfrågor som ska bli föremål för tillsyn över hållbarhetsinformation i unionen. Dessa bör offentliggöras i tillräckligt god tid före rapporteringsperiodens slut. Även om de flesta områdena bör vara gemensamma kan det hända att vissa områden inte är relevanta för alla medlemsstater eller bara specifika för vissa branscher. Definitionen av områdena bör göras i tillräckligt god tid för att göra det möjligt för tillsynsutövare att i sitt tillsynsprogram inkludera dessa som områden som ska bli föremål för granskning.

Riktlinje 16: Samordning inom SRWG

77. **Även om ansvaret för tillsynen ligger hos tillsynsutövare bör förhands- och efterhandsbesluten samordnas inom SRWG för att främja en harmoniserad tillsynspraxis och säkerställa en konsekvent strategi bland tillsynsutövare vid tillämpning av ramverket för hållbarhetsinformation. Tillsynsutövare bör även, under samordning av Esma, identifiera rapporteringsfrågor och ge tekniska råd inför utarbetandet av Esmas uttalanden och/eller yttranden.**
78. Även om åtgärder vidtas på nationell nivå innebär skapandet av en gemensam värdepappersmarknad att investerare ges ett liknande skydd i alla medlemsstater. En konsekvent tillsyn över hållbarhetsinformation i unionen kräver samordning och en hög grad av harmonisering när det gäller vilka åtgärder tillsynsutövaren vidtar. För att säkerställa ett korrekt och rigoröst system för tillsyn över hållbarhetsinformation och undvika regelarbitrage kommer Esma att främja harmoniserade tillsynsstrategier genom samordning av tillsynsutövarers förhands- och efterhandsbeslut.

79. Antagandet av ramverket för hållbarhetsinformation och tolkningarna av dess tillämpning är förbehållet de organisationer som har till uppgift att fastställa standarder. Esma och tillsynsutövarna utfärdar därför inte några allmänna råd till emittenter om hur ramverket för hållbarhetsinformation ska tillämpas. Som ett led i tillsynen gör tillsynsutövarna emellertid en egen bedömning för att avgöra om den rapporteringspraxis som tillämpas kan anses ligga inom de gränser som är godtagbara enligt ramverket för hållbarhetsinformation.
80. När ramverket för hållbarhetsinformation tillämpas kommer Esma i förekommande fall att vidarebefordra väsentliga kontroversiella rapporteringsfrågor, oklarheter och brister när det gäller särskild vägledning som upptäcks under tillsynsprocessen till det organ som ansvarar för fastställande och tolkning av standarder (dvs. Europeiska kommissionen) eller dess rådgivande organ (Efrag). Detsamma gäller alla andra identifierade problem som begränsar tillsynen under tillsynsprocessen.

Riktlinje 17: Frågor inför beslutsfattande

81. **Ärenden kan diskuteras i SRWG antingen innan tillsynsutövaren drar en slutsats av sin granskning (frågor inför beslutsfattande) eller efter att tillsynsutövaren dragit en slutsats av sin granskning (beslut). Utom i sällsynta fall där den tidsfrist en tillsynsutövare måste uppfylla gör det omöjligt att förbereda, presentera och diskutera med SRWG innan ett beslut fattas, bör en rapporteringsfråga i följande fall skickas in som en fråga inför beslutsfattande:**
- a. **Om en tillsynsutövare ännu inte har fattat något beslut om den aktuella rapporteringsfrågan eller om SRWG inte har diskuterat frågan tidigare. Detta gäller inte frågor med små tekniska förtjänster eller där ramverket för hållbarhetsinformation är tydligt och överträdelsen är uppenbar.**
 - b. **Om tillsynsutövare eller Esma har konstaterat att den aktuella rapporteringsfrågan har stor betydelse för den inre marknaden.**
 - c. **Om tillsynsutövaren inte håller med, eller har för avsikt att fatta ett beslut som inte tycks vara förenligt med:**
 - i. **ett tidigare beslut om samma eller en liknande rapporteringsfråga, eller**
 - ii. **resultatet av en diskussion om en fråga inför beslutsfattande om samma eller en liknande rapporteringsfråga.**

Syftet med att lägga fram ärendet som en fråga inför beslutsfattande i dessa situationer är att fastställa om skillnader i fakta och omständigheter motiverar ett beslut som skiljer sig från det föregående.

- d. Om tillsynsutövaren konstaterar att det finns risk för att rapporteringsförfarandet i betydande grad kommer att skilja sig åt mellan olika emittenter i Europa.
82. Vid tillsynsbeslut som fattas på grundval av en fråga inför beslutsfattande ska hänsyn tas till resultatet av diskussionen i SRWG.
83. Rapporteringsfrågor som en tillsynsutövare ställs inför, med undantag av frågor där det är tydligt hur ramverket för hållbarhetsinformation ska tillämpas, där överträdelsen är uppenbar och ett beslut redan har fattats, bör föras vidare till Esma och diskuteras i SRWG för att säkerställa en konsekvent tillsynsstrategi. För att åstadkomma detta bör tillsynsutövare ta upp sådana frågor till diskussion innan de fattar beslut och ta hänsyn till resultatet av diskussionen i SRWG. Andra tillsynsutövare bör också ta hänsyn till resultatet. Esma bör även skicka in frågor inför beslutsfattande till SRWG om rapporteringsfrågorna har stor betydelse för den inre marknaden.
84. Utöver de situationer som beskrivs i punkt 81 kan en rapporteringsfråga läggas fram som en fråga inför beslutsfattande om tillsynsutövaren behöver ytterligare vägledning från andra tillsynsutövare, till exempel på grund av frågans komplexitet eller om tillsynsutövaren önskar ytterligare vägledning för att kunna genomföra tillsynen.

Riktlinje 18: Beslut

85. Ett beslut ska skickas in till SRWG om beslutet uppfyller ett eller flera av följande kriterier:
- a. Beslutet gäller rapporteringsfrågor med tekniska förtjänster.
 - b. Beslutet har diskuterats som en fråga inför beslutsfattande, såvida inte diskussionerna under mötet i SRWG ledde fram till ett annat beslut.
 - c. Beslutet kommer av andra orsaker att vara av intresse för andra tillsynsutövare (denna bedömning påverkas sannolikt av diskussionerna i SRWG).
 - d. Beslutet ger en tillsynsutövare en indikation på att det finns risk för att emittenterna kommer att använda mycket olika rapporteringsmetoder.
 - e. Beslutet kommer troligen att ha en betydande inverkan på andra emittenter.
 - f. Beslutet har fattats i en fråga som inte direkt omfattas av en särskild bestämmelse i ramverket för hållbarhetsinformation.
 - g. Beslutet har upphävts av en överklagandekommitté eller domstol.

h. Beslutet tycks strida mot ett tidigare beslut om samma eller en liknande rapporteringsfråga.

86. Frågor inför beslutsfattande och beslut som diskuteras i SRWG avser vanligtvis hållbarhetsinformation som utarbetats enligt ramverket för hållbarhetsinformation, men kan även omfatta hållbarhetsinformation som tagits fram enligt likvärdiga krav på hållbarhetsrapportering i tredjeland.

Riktlinje 19: Hänsyn till tidigare beslut

87. **Tillsynsutövare bör i sina tillsynsbeslut ta hänsyn till tidigare beslut i samma rapporteringsfråga om liknande fakta och omständigheter föreligger. Tillsynsbesluten omfattar såväl förhands- och efterhandsbeslut som resultatet av diskussionerna i SRWG för att avgöra om viss hållbarhetsinformation uppfyller kraven i ramverket för hållbarhetsinformation och tillhörande åtgärder. Oavsett vad diskussionerna i SRWG leder fram till ligger ansvaret för att fatta det slutliga beslutet hos tillsynsutövaren.**
88. För att säkerställa konsekvent tillsyn i hela unionen bör tillsynsutövare, innan de fattar beslut om tillsyn, studera beslut som fattats av andra tillsynsutövare i den relevanta databas som avses i riktlinje 20 och ta hänsyn till dem. De bör även ta hänsyn till tillsynsutövarens egna tidigare beslut om samma rapporteringsfråga. Detta gäller oavsett om beslutet fattas som ett förhandsgodkännande eller som ett beslut grundat på en offentliggjord hållbarhetsförklaring.

Riktlinje 20: Inlämning av frågor inför beslutsfattande och beslut

89. **Alla frågor inför beslutsfattande som uppfyller något av de kriterier som anges i riktlinje 17 bör i regel lämnas in till Esma tillsammans med relevanta uppgifter två veckor före det möte i SRWG där de ska diskuteras. Alla tillsynsbeslut som uppfyller något av de kriterier för överlämning av beslut som anges i riktlinje 18 bör i regel överlämnas till Esma tillsammans med relevanta uppgifter inom tre månader efter att beslutet fattades.**
90. För att säkerställa effektiva och ändamålsenliga diskussioner bör frågor inför beslutsfattande och beslut vara tydliga och kortfattade, men ändå innehålla alla relevanta fakta, emittentens argument samt tillsynsutövarens bakomliggande logik och slutsats.
91. Samordningen inom SRWG bör underlättas med hjälp av en databas över tillsynsbeslut. Syftet med databasen är att skapa en plattform för kontinuerligt utbyte av information. Tidsfristen för inlämning av beslut har fastställts för att undvika alltför många situationer där tillsynsutövarna inte känner till beslut som redan fattats, och som de borde ha tagit hänsyn till i samband med senare beslut. Esma kommer att granska alla beslut som överlämnas för att kontrollera att de är konsekventa, innehåller

tillräckligt med information och använder korrekt terminologi. Esma kan kräva återinlämning eller inlämning av kompletterande information. Efter slutförd granskning kommer Esma att föra in tillsynsbeslutet i databasen. Databasen över tillsynsbeslut innehåller resultatet av den diskussion som fördes vid mötet. Esma ansvarar för det tekniska underhållet av databasen.

Riktlinje 21: Offentliggörande av beslut

92. **För att främja en konsekvent tillämpning av ramverket för hållbarhetsinformation bör tillsynsutövare avgöra vilka beslut i databasen som kan offentliggöras i anonymiserad form.**
93. Tillsynsutövarna bör i samråd med Esma ta fram ett urval av beslut som ska offentliggöras. De beslut som offentliggörs måste uppfylla ett eller flera av följande kriterier:
 - a. Beslutet avser en komplicerad rapporteringsfråga eller en fråga som har lett eller skulle kunna leda till en annan tillämpning av ramverket för hållbarhetsinformation.
 - b. Beslutet avser en fråga som är relativt utbredd bland emittenter eller inom en viss typ av affärsverksamhet, och som därför kan vara av intresse för andra tillsynsutövare eller tredje parter.
 - c. Beslutet avser en fråga där det saknas erfarenhet eller där tillsynsutövarna inte har samma erfarenheter.
 - d. Beslutet har fattats i en fråga som inte direkt omfattas av en särskild bestämmelse i ramverket för hållbarhetsinformation.

Riktlinje 22: Rapportering om tillsynsverksamhet

94. **Tillsynsutövare bör regelbundet rapportera om sin tillsynsverksamhet på nationell nivå och tillhandahålla Esma den information som krävs för att rapportera och samordna tillsynsverksamheten på unionsnivå.**
95. Tillsynsutövarna bör regelbundet upplysa allmänheten om vilka tillsynspolicyer som har antagits och vilka beslut som har fattats i enskilda ärenden. Det är upp till tillsynsutövaren att avgöra om informationen ska rapporteras i anonymiserad form eller inte.
96. Tillsynsutövarna bör rapportera resultat och tillsynsbeslut som avser de gemensamma tillsynsprioriteringar som fastställts i enlighet med riktlinje 15 till Esma. Dessa offentliggörs av Esma i myndighetens rapport om redovisningstillsyn tillsammans med annan verksamhet som är relevant för den europeiska samordningen.